

НОВА РАДА

№ 104.

ТРОЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ.
УКРАЇНСКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР".
Сьогодні, у четверг **Маруся Богусловка**, 21-го На користь всеукраїнської
20-го червня **Маруся Богусловка**, спілки лікарських помішників із
акушерок виставлено буде повстання МАРИ. 23-го НЕ ТАК СКЛАЛОС ЯК
ЖДАЮСЬ,

Літній театр купецького зібрання. Директор Колосевиченко. 1-го укр. арт. під орудою **ЕМІСИВА**.
У четверг 20-го **Майська ніч і Кум Мірошний**, 21-го Жидівка
червня **Хрестка і Концерт (хорові співи)**, 22-го Переполох і Дивертисмент, 23-го Залорожек за Дунаєм і По ревізії, 24-го Циганка Аза, 25-го Воскресиня.

ОПОВІЩЕНЯ.
РЕДАКЦІЯ І КОНТОРА газети
„САМОСТІЙНИК”

Переведена на Ірінівську вул. д.
№ 3в, м. 7.

1-0740-1

В Черкаській дівочій гімназії
А. В. Самойловської

посада начальниці гімназії вільна. Платння 2400 карб., квитирах 600 карбован. у рік, при 12 лекціях, по фаховості. Бажаючі обвінчані свою кандидатуру можуть подати свою заяву і коротке сігнатурою на ім'я голови кураторської Ради гімназії М. С. КУЛІЩА.

Останній строк приняття заява 28-го липня н.с. 4-558-1

Київ, 20 червня 1918 р.

Ослабленний
триумф п.
Храповицького.

Будування.

Не багато часу пройшло з тієї пори, коли голова московських держав, гарниувши на всю залу: „так било, так і буде”, — сів в своє пресвіте.

З того часу пройшло всього кілька літ і тепер, коли не так, як буде, коли на руїнах колишньої Речі виростає Україна, ми бачимо, що деякі вихованки тих музичних спільнот, що сьогодні вже в ролі будівничих нової держави.

Бажаючи сподівати „так било” епохи не минулого 1917 року з “так буде” епохи після квітня 1918 року на російській мові. — Відомо, духовенство наше тієї думки, що українська мова є заміною для навчання і викладання в макарому академічному рівні навчання закону Божого в більшій частині початкових школ проводилось на російській мові. — Відомо, духовенство наше тієї думки, що українська мова завжди не є заміною для навчання дітей Закону Божому.

Єдиним оправданням для пан-отців законовчительних могли бути відсутність підручників цієї дисципліни, але й це спрощання — десіть хистків, приймаючи на увагу, що в поширеній дисципліні школа не була повністю за- безпечена.

Але, не дивлячись на те, сільські вчителі, як люде безумовно віддають ідеї національно-культурного відродження України, не розуміють з цим тимчасовим дефектом і знаходили способи провадити всі дисципліні шкільного курсу на рідній для учнів мові. Думаеться, що й пан-отці законовчитель, якби хотів, та могли б і зі своєю житвою та цікавою дисципліною викладачі по-українські. Але видно, що в них до цього охоти немає. А через що? Про це вже не один раз говорилося в сторінках „Нової Ради”: по тій простій причині, що наше духовенство, в своєму роботі Москви відноситься вороже до нашої державності.

Розуміючи добрі, що українська мова є величезне добро українського народу, і що необхідне її вживання в школі змінює нашу державність, вено з усіх сил старається стати цею мовою на першкоді і підхідом викладачі Закона Божого по-російські, а також промовами на тій же мові в церквах намагається підтримувати „російську культуру”. Таке можна сказати, негативне відношення в боку духовенства до одного з головних стимулів кожній державності — мови — приносить велику нюансу націоналізації школи, бо в дітей складається таке враження, що їх рідна мова здатна лише для хатиної обіходів і зовсім не годиться для всього вищого, святого, розумного, релігійного. Звісно — розвоєння дитячої душі та потаг до чужої російської мови, що може мати в дальному зовсім небажані наслідки.

Чому, не вважаючи на те, що в деяких штатах більша подовжина людності реділась по-за Америкою, ще еміграції одної нації займають мало що від цієї племені як-небудь області (наприклад північ в штатах Північної Америки та Південної Америки), чому, никої впаг-кім, він більш імені людів, що можуть бути відомі та відомі, які досвідченні людів, що могли б бути розповісти та показати.

На ваканті бруд, сміття. До візників не добігає, так як вони теж брудні, обдергі, з худими шкапами та розбійницькими лицями. З пасажира здерне на овес ковчів, а кома таки не нагодує. З якою любов'ю міміць або француза походиться з своїм комом і як немилісно молотити та лає свого київського візника! Пізше я зайшов був до книжарніків; бачу на вулиці візничих книжаріків; чому, никої впаг-кім, він більш імені людів, що можуть бути відомі та відомі, які досвідченні людів, що могли б бути розповісти та показати.

Найбільше публіка зупиняється, коле ведмедів, в яких „козаки пили горікі” та коле картти „Мамая Кезака”, смакуючи слова підпису „про те, як він бе „воні”.

Доволі побувати і в національних українських міністерствах. Що б

було у них демократичний дух, того як не сказати, що без рекомендації не доступається нікуда. Навіть я переконався, що урядова система по-

від міністерств умисне розрахована

на відмінність від інших держав.

На ваканті бруд, сміття.

До візників не добігає, так як

вони теж брудні, обдергі, з худими

шкапами та розбійницькими

лицями. З пасажира здерне на овес

ковчів, а кома таки не нагодує.

З якою любов'ю міміць або француза

походиться з своїм комом і як немилісно

молотити та лає свого київського

візника!

Пізше я зайшов був до книжарніків;

бачу на вулиці візничих книжаріків;

чому, никої впаг-кім, він більш імені

людів, що можуть бути відомі та відомі,

які досвідченні людів, що могли б бути розповісти та показати.

На ваканті бруд, сміття.

До візників не добігає, так як

вони теж брудні, обдергі, з худими

шкапами та розбійницькими

лицями. З пасажира здерне на овес

ковчів, а кома таки не нагодує.

З якою любов'ю міміць або француза

походиться з своїм комом і як немилісно

молотити та лає свого київського

візника!

Пізше я зайшов був до книжарніків;

бачу на вулиці візничих книжаріків;

чому, никої впаг-кім, він більш імені

людів, що можуть бути відомі та відомі,

які досвідченні людів, що могли б бути розповісти та показати.

На ваканті бруд, сміття.

До візників не добігає, так як

вони теж брудні, обдергі, з худими

шкапами та розбійницькими

лицями. З пасажира здерне на овес

ковчів, а кома таки не нагодує.

З якою любов'ю міміць або француза

походиться з своїм комом і як немилісно

молотити та лає свого київського

візника!

Пізше я зайшов був до книжарніків;

бачу на вулиці візничих книжаріків;

чому, никої впаг-кім, він більш імені

людів, що можуть бути відомі та відомі,

які досвідченні людів, що могли б бути розповісти та показати.

На ваканті бруд, сміття.

До візників не добігає, так як

вони теж брудні, обдергі, з худими

шкапами та розбійницькими

лицями. З пасажира здерне на овес

ковчів, а кома таки не нагодує.

З якою любов'ю міміць або француза

походиться з своїм комом і як немилісно

молотити та лає свого київського

візника!

Пізше я зайшов був до книжарніків;

бачу на вулиці візничих книжаріків;

чому, никої впаг-кім, він більш імені

людів, що можуть бути відомі та відомі,

які досвідченні людів, що могли б бути розповісти та показати.

На ваканті бруд, сміття.

До візників не добігає, так як

вони теж брудні, обдергі, з худими

шкапами та розбійницькими

лицями. З пасажира здерне на овес

ковчів, а кома таки не нагодує.

З якою любов'ю міміць або француза

походиться з своїм комом і як немилісно

молотити та лає свого київського

візника!

Пізше я зайшов був до книжарніків;

бачу на вулиці візничих книжаріків;

чому, никої впаг-кім, він більш імені

людів, що можуть бути відомі та відомі,

які досвідченні людів, що могли б бути розповісти та показати.

На ваканті бруд, сміття.

До візників не добігає, так як

вони теж брудні, обдергі, з худими

шкапами та розбійницькими

лицями. З пасажира здерне на овес

